

Sygn. akt X Gz 603/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Artur Tomanek

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Gminy W.

przeciwko: (...) Spółce z o.o. we W.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej XV Wydziału Gospodarczego z dnia 12 listopada 2012 r. (sygn. akt XV GC 1092/11)

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej XV Wydział Gospodarczy oddalił wniosek strony pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Rejonowy wskazał, że w obliczu przedstawionej dokumentacji, strona pozwana nie wykazała, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego złożyła strona pozwana wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych w całości. W zażaleniu zarzucono, iż Sąd Rejonowy z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. dowolnie przyjął, nie uwzględniając całokształtu materiału, że strona pozwana jest w stanie uiścić koszty sądowe. Pozwana spółka od czerwca 2011 r. nie prowadzi działalności gospodarczej co wynika z przedłożonej dokumentacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie ocenił Sąd Rejonowy, że strona pozwana nie wykazała, zgodnie z dyspozycją art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, że nie ma dostatecznych środków na pokrycie kosztów sądowych.

Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, iż przy ocenie wniosku o zwolnienie przedsiębiorcy istotne znaczenie ma wysokość przychodów z działalności gospodarczej. Wskazywana przez skarżącą okoliczność ponoszenia wysokich kosztów uzyskania przychodów w kwocie 51.972,36 zł sama w sobie nie uzasadnia zwolnienia od kosztów sądowych. Zważyć bowiem należy, że o możliwościach finansowych przedsiębiorcy nie decyduje wyłącznie dochód, ale istotna pozostaje wysokość przychodów oraz fakt, że ponosi on koszty na cele związane z jego uzyskaniem. W sytuacji gdy łączne przychody spółki za 2011r. wyniosły 40.894 zł, oznacza to, iż środkami w takiej wysokości pozwana mogła

obracać. Pomimo zatem wykazania ostatecznie straty podatkowej, nie można przyjąć, że zgromadzenie środków na uiszczenie kwoty 838 zł przekracza możliwości finansowe strony pozwanej.

Przy rozpoznaniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie można pomijać również stanu majątkowego pozwanej spółki. Strona pozwana oświadczyła, że jest właścicielem dwóch nieruchomości położonych we W. przy Al. (...) oraz w S. przy ul. (...). Już zatem dane dotyczące posiadanego majątku sprzeciwiały się przyjęciu, że pozwana spółka zasługuje na zwolnienie od kosztów sądowych.

W ramach rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 24 maja 2012 r. wezwał pozwaną do przedłożenia dodatkowej dokumentacji, w tym m. in. bieżącego bilansu spółki. Pomimo wezwania strona pozwana nie przedłożyła bilansu za 2011r. Abstrahując nawet od wskazywanych przez skarżącą przyczyn niesporządzenia bilansów za 2010 i 2011 r., które w ocenie Sądu odwoławczego nie są wiarygodne, to podkreślić należało, że wskazywany przez pozwaną stan majątkowy w postaci dwóch nieruchomości wyrażał się wartością stanowiącą kwotę ponad 5.000.000 zł według bilansu za 2009 r.

Podkreślić należy, że osoba prawna zgodnie z normą art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązana jest do wykazania swej sytuacji finansowej i majątkowej warunkującej uzyskanie zwolnienia od kosztów sądowych. Skoro ustawodawca uzależnia przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych od wykazania braku dostatecznych środków, to wnioskodawca powinien przedłożyć taką dokumentację, na podstawie której sąd orzekający będzie mógł dokonać ustaleń co do stanu majątkowego wnioskodawcy i oceny podnoszonych przez niego twierdzeń (por. postanowienie SA w Szczecinie z 17.1.2007 r., I ACz 15/07, niepubl.).

Pozwana wskazywała na brak bieżących wpływów na rachunkach bankowych, jednakże - jak wynika z przedłożonych wyciągów - korzysta ona nadal z udzielonego jej kredytu, co oznacza, że dysponowanie przez nią środkami pieniężnymi nie jest wyłączone.

Sam fakt zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej nie stanowi podstawy do zwolnienia od kosztów sądowych, w sytuacji gdy strona pozwana posiada składniki majątkowe o wartości znacznie przekraczającej należną w niniejszym postępowaniu opłatę sądową.

W konsekwencji należało uznać zażalenie za niezasadne i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowić o jego oddaleniu.